

„Privalai duoti pavyzdį“

Tau reikia vidinio gyvenimo ir doktrininio formavimosi.

Pareikalauk iš savęs! – Tu – krikščionis, krikščionė – turi būti žemės druska ir pasaulio šviesa, nes privalai su šventu begėdiškumu duoti pavyzdį.

liepos 7 d.

– Tave turi akstinti Kristaus meilė ir, jausdamasis ir žinodamas esąs dar vienas Kristus nuo akimirkos, kai pasakei, jog Juo seki, neatsiskirsi nuo sau lygių – savo giminių, draugų,

kolegų, – lygiai kaip druska neatsiskiria nuo maisto, kuri pagardina. Tavo vidinis gyvenimas ir tavo formavimasis apima pamaldumą ir principus, kuriuos turi turėti Dievo vaikas, kad savo aktyviu dalyvavimu viskam suteiktų skonį. Prašyk Viešpatį, kad visada būtum gerais pagardais kitų žmonių gyvenime. (*Kalvė, 450*)

Žiūrėkite: Viešpats trokšta mus vesti nuostabiu, dievišku ir žmogišku keliu, – džiaugsmingo pasiaukojimo, laimės, susipynusios su skausmu, savęs atsižadėjimo keliu. *Jei kas nori eiti paskui mane, teišsižada pats savęs.* Šį patarimą visi esame girdėję. Turime pasiryžti to siekti, kad Viešpats galėtų mumis pasikliauti ir kad visose pasaulio kryžkelėse, Dievui padedant, mes būtume druska, raugas ir šviesa. Būk su Dievu, kad šviestum, kad viskam suteiktum skonį, kad būtum raugas, kildinantis tešlą.

Tačiau nepamiršk, jog ne mes patys esame šios šviesos šaltiniai – mes ją tik atspindime. Ne mes patys gelbėjame sielas, skatindami gerai elgtis: mes esame tik geresni ar prastesni Dievo išganingų planų įrankiai. Jei vieną dieną pamanytume, kad gėris, kurį darome yra tik mūsų darbas, mus vėl apimtų puikybė, dar baisesnė nei anksčiau – druska netektų skonio, raugas sugestų, o šviesa taptų tamsybe.
(Dievo bičiuliai, 250)
